

Limburg en de Duitse Bond.

Bij de Weener Congresakte was bepaald, dat de Koning voor de Nassause vorstendommen, Nassau, Dillenburg, Siegen, Hadamar en Dietz, welke hij in 1814 aan Pruissen had afgestaan, door het Groothertogdom Luxemburg zou schadeloos gesteld worden, onder uitdrukkelijk voorbehoud evenwel, dat die landstreek een integrerend deel van de Nederlandse Staat zou blijven uitmaken.

Bij het eindverdrag van 1839, stonden de Duitse Bond en Willem I, de Koning-Groothertog, met toestemming der Nassau-Weilburgs, de westelijke helft van Luxemburg aan België af, waardoor dit afzag van een deel van Limburg (het tegenwoordige Nederlandse Limburg). Om de Duitse Bond schadeloos te stellen voor het deel van Luxemburg, dat aan België werd afgestaan, trad de Koning der Nederlanden met het gehele Hertogdom Limburg, zowel de rechter als de linker Maasoever (de vestingen Maastricht en Venlo uitgezonderd) tot de Duitse Bond toe. Limburg zond voortaan afgevaardigden naar de Staten-Generaal en was naast Luxemburg vertegenwoordigd in de Duitse Bondsdag. Bij Koninklijk Besluit van 8 April 1848, werd een Hertogelijke Limburgse Commissaris voor de Duitse Bondszaken benoemd.

Tengevolge van de oorlog Pruisen-Oostenrijk, kwam bij de vrede van Praag van 23 Augustus 1866, de Duitse Bond te vervallen.

Sinds het tractaat van Londen van 11 Mei 1867, waarbij uitdrukkelijk werd verklaard, dat, door de liquidatie van de Duitse Bond, de betrekkingen van Limburg tot die Bond waren opgeheven, neemt de provincie Limburg, in het Nederlandse Staatsverband, eenzelfde positie in als alle andere provincies.